úterý po 2. neděli velikonoční

1. čtení: Sk 4,32–37
Jedno srdce a jedna duše.

Čtení ze Skutků apoštolů.

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolově vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost.

A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

Tak levita z Kypru Josef, přezvaný od apoštolů Barnabáš, to je v překladu „syn útěchy“, měl pole, prodal ho a peníze přinesl a položil apoštolům k nohám.

Žl 93,1ab.1c–2.5

Odp.: Hospodin kraluje, oděl se velebností.
nebo: Aleluja.

Hospodin kraluje, oděl se velebností,
oděl se Hospodin, opásal se mocí.

Dal světu základ, že nezakolísá.
Pevný je tvůj trůn od pradávna, jsi od věčnosti.

Tvé výroky jsou nejvýš spolehlivé,
tvému domu přísluší svatost, Hospodine, na věčné časy.

Zpěv před evangeliem: Jan 3,14b–15

Aleluja. Syn člověka musí být vyvýšen, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Aleluja.

Evangelium: Jan 3,7b–15
Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl Nikodémovi: „Musíte se narodit znova. Vítr vane, kam chce; slyšíš, jak hučí, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.“

Nikodém se zeptal: „Jak se to může stát?“

Ježíš mu odpověděl: „Ty jsi v izraelském národě učitel a to nevíš? Amen, amen, pravím ti: Mluvíme o tom, co známe, svědčíme o tom, co jsme viděli, ale vy naše svědectví nepřijímáte. Nevěříte-li, když jsem k vám mluvil o věcech pozemských, jak teprve uvěříte, až k vám budu mluvit o nebeských? Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka. Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný.“

kulturaslova.cz